

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 689/24
25.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Здравке Ђурђевић и Драгољуба Албијанића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Славише Новичића, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду К.бр. 1127/23 од 19.04.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Славише Новичића, дана 25. јуна 2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду К.бр. 1127/23 од 19.04.2024. године у погледу јединствене казне затвора, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА, због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) месеца и као правилно утврђену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, из опозване условне осуде изречене пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 294/20 од 29.01.2021. године, правноснажна 15.07.2021. године, па га **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године**, у коју ће му се урачунати време које је провео у притвору од 10.08.2023. године, па до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Славише Новичића, **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у преосталом, непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К.бр. 1127/23 од 19.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, па му је претходно за кривично дело из члана 204 став 1 тачка 3

КЗ утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, те је, сходно одредби члана 67 став 2 КЗ, опозвана условна осуда Вишег суда у Београду К.бр. 294/20 од 29.01.2021. године, која је правноснажна 15.07.2021. године, а казна затвора изречена том пресудом у трајању од 1 године узета као утврђена, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци, у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 10.08.2023. године, када је лишен слободе, па до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција.

Окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка, који падају на терет буџетских средства, а награда и нужни издаци браниоца, који је окривљеном био постављен по службеној дужности, исплатиће се такође из буџетских средстава.

Окривљени је ослобођен дужности плаћања судског паушала.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Трећег основног јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 став 1 тачка 4 у вези са чланом 441 став 1 ЗКП, са предлогом да се преиначи побијана пресуда, тако што ће суд окривљеног АА осудити за кривично дело за које је оглашен кривим и изрећи му казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, те сходно одредби члана 67 став 2 КЗ да се опозове условна осуда, која је изречена пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 294/20 од 29.01.2021. године, правноснажна 15.07.2021. године, те да суд узме као утврђену казну у трајању од 1 године, која му је изречена поменутом пресудом и да у складу са одредбом члана 67 став 3 у вези члана 60 КЗ, изрекне јединствену казну затвора у трајању не краћем од 2 године и 1 месеца, у коју ће се урачунати време које је провео у притвору, почев од 10.08.2023. године, када је лишен слободе, па до упућивања окривљеног за извршење кривичне санкције.

-бранилац окривљеног АА, адвокат Славиша Новичић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду, упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење, те да бранилац буде обавештен о седници већа другостепеног суда, како би присуствовао истој.

На жалбу јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду одговор је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Славиша Новичић, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење, те да одбије жалбу јавног тужиоца као неосновану.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр. 723/24 од 17.06.2024. године предложио је да се жалба јавног тужиоца усвоји као основана и да Апелациони суд у Београду донесе одлуку у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби јавног тужиоца, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447

ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Славише Новичића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбама, те одговором на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

-жалба јавног тужиоца је основана, док је жалба браниоца окривљеног неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда тако што се истиче да се иста заснива на доказима на којима се не може заснивати, да је као предмет извршења кривичног дела узет ланчић са привеском, који није смео бити узет у обзир, указује се да су разлози пресуде нејасни и противречни, да је погрешно утврђено чињенично стање, јер суд није узео у обзир доказе који су морали били изведени, с обзиром да је на њих упућивао исказ судског вештака медицинске струке, дат на последњем претресу. Даље се жалбом оспорава вештачење, тако што се истиче да је вештак признала да није вршила увид у медицински картон окривљеног, тако да јој није ни познато у каквом је стању окривљени био у време хапшења, као ни његово здравствено стање приликом пријема у установу у којој извршава меру притвора, па како је вештак и сама рекла да је постојала могућност да услед узете количине медикамената окривљени буде у стању свести које упућује чак и на неспособност за расуђивање, то је првостепени суд морао извести доказ саслушањем полицијских службеника, који су вршили хапшење, како би се утврдило да ли је истинита изјава окривљеног везано за стање у време извршења кривичног дела и правилног вештачења урачунљивости окривљеног у време извршења кривичног дела.

По оцени овог суда, побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд на основу свих изведених и савесно цењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које су тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, изрека пресуде је јасна и разумљива, при чему пресуда није заснована на доказима на којима се не може заснивати, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, тако што није прихватио наводе одбране окривљеног да се не сећа инкриминисаног догађаја због узимања психофармака, с обзиром да су овакви наводи неуверљиви и у супротности са налазом и мишљењем судског вештака специјалисте за психијатрију др Светлане Никшић, који је у потпуности прихваћен, а из ког произилази да се он није налазио у стању теже интоксикације психофармацима и да код њега у време дела није било индикатора значајних поремећаја стања свести и психомоторике, те да нема индикација за постојање амнезије-несећања *tempore criminis*, јер се ради о сврсисходној радњи, која је свесно мотивисана, а не психопатолошки, јер у супротном он не би могао да изврши те радње, јер не би могао да стоји на ногама, а камоли да трчи. Стога је првостепени суд налаз и мишљење судског вештака прихватио у потпуности, па су

жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

Правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање на основу изјаве оштећене ББ, коју је прихватио као детаљну и логичну, и писаних доказа у списима предмета, као и налаза и мишљења судског вештака-специјалисте за психијатрију и његових објашњења датих на главном претресу, а из кога произилази да се окривљени у време извршења кривичног дела налазио у фази стабилне апстиненције од хероина, без утврђеног стања теже интоксикације, због узимања таблета психофармака, да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања својим поступцима биле смањене, али не битно.

Жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да је првостепени суд требало да саслуша полицијске службенике нису од утицаја на другачију одлуку, с обзиром да је правилно првостепени суд одбио предлог браниоца да се у доказном поступку саслушају полицајци који су извршили довођење окривљеног у полицијску јединицу на околност у каквом је психофизичком стању био доведен окривљени, правилно нашавши да је чињенично стање у довољној мери утврђено изведеним доказима, а посебно налазом и мишљењем судског вештака специјалисте за психијатрију др Светлане Никшић која је аргументовано одговорила на сва потребна питања у вези урачунљивости окривљеног и дала потребна објашњења, што је прихватио и овај суд, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим. Дакле, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање, при чему је довољно разјаснио одлучне чињенице и за свој закључак је дао јасне и аргументоване разлоге који у погледу одлучних чињеница не садржи никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а жалбени наводи браниоца окривљеног којима се даје сопствена оцена изведених доказа оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ, а што наводима жалбе браниоца окривљеног није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, али овим околностима није дала адекватан значај. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио да је окривљени извршио кривично дело у стању смањене урачунљивости, али не битно, а од отежавајућих околности да је окривљени раније више пута осуђиван, између осталог и због кривичних дела из групе дела против имовине. Међутим, по оцени овог суда првостепени суд је превелики значај дао олакшавајућим околностима на страни окривљеног, а није довољно ценио чињеницу да је окривљени више пута осуђиван. Како је окривљени кривично дело извршио за време проверавања по ранијој условној осуди, која је изречена пресудом Вишег суда у Београду К бр. 294/20 од 29.01.2021. године, правноснажна 15.07.2021.

године, при чему је суд ову чињеницу узео у обзир, те сходно одредби члана 67 став 2 и 3 КЗ одредио да ће се казна утврђена том пресудом у трајању од 1 године узети као утврђена и правилно утврдио окривљеном за кривично дело из члана 204 став 1 тачка 3 КЗ казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, то је овај суд, ценећи чињеницу да је окривљени раније више пута осуђиван, а имајући у виду и све наведене околности, усвојио жалбу јавног тужиоца, те је преиначио побијану пресуду у погледу јединствене казне затвора, тако што је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору, ближе означено у изреци побијане пресуде, налазећи да ће се једино овако изреченом јединственом казном затвора у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду напред наведене разлоге, то су жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се побија одлука о кривичној санкцији, оцењени неоснованим.

Са свега напред наведеног, а на основу члана члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић